

Maade, maa det til syvende og sidst blive en dyr Vare, de leverer. Den højtærede Finansminister forbavtede mig egentlig mest, da han talte om dette Spørgsmaal. Den højtærede Finansminister udtalte følgende: . . . „Der er ogsaa en Grund, som jeg straks skal komme til, der gør, at jeg tror mindre paa, at vi betaler vor Petroleum særlig dyrt. Jeg maa maaske sige . . . at det er sagt mig, at Dividenden for de rockefellerske Selskaber, som det ærede Medlem har nævnt som meget høj, vel er høj, men dog neppe høj for de sidste Aktionærer, om jeg saa maa sige, altsaa for de sidste Aars Aktionærer. Der er ikke Tvivl om, at Rockefeller og hans første Mænd tjener uhyre Summer, men de, der har købt Aktier i disse Selskaber i den sidste halve Snes Aar, tjener vistnok ikke saa overordentlig meget. Der har været Tider, hvor Aktierne næsten intet Udbytte gav i Forhold til den Pris, som Køberne havde overtaget dem til.“ Ja, man fristes næsten til efter den Tale af den højtærede Finansminister at sige: De arme Aktionærer, som næsten intet Udbytte har faaet i de sidste Aar! Men der er i de sidste Aar, som jeg oplyste forleden Dag, udbetalt i Dividende henholdsvis 45, 45 og 105 pCt., 17 pCt. af den tre Gange udvandede Aktiekapital eller ca. 45 pCt. og endelig 45 pCt. af den tre Gange udvandede Aktiekapital eller ca. 125 pCt. Det er altsaa en Dividende, som gaar fra 45 til 125 pCt., og alligevel maa man sige: De stakkels Aktionærer, som næsten ingenting har faaet! Den højtærede Minister henviste til, hvad Aktierne er omsatte til, købte til, opspekulerede til, men det kan i og for sig ikke være afgørende ved Bedømmelsen af denne Sag. Jeg ved vel, at Aktierne for Aktieudvidelsen blev omsat til 22,000 Kr. for en Aktie og efter Udvidelsen til 16,000 Kr. for en Aktie; tager vi Hensyn til, at Aktiekapitalen er udvandet tre Gange, vil det sige: 48,000 Kr., og da Aktierne lyder paa 5,000 Kr., er de altsaa omsatte til en Kurs af ca. 1,000. Men jeg tror ikke, der har været ret megen Omsætning, der er maaske kommet nogle Aktier i Omløb ved en velhavende Mands Død her i Danmark, ellers ligger de vist meget fast. Halvparten ligger vist hos Suthfield og Bemis i New York. De giver altsaa stadig fuldt Udbytte til Amerika. Jeg mener, at det ikke kan være afgørende for os, om der har været nogle Spekulanter, som har købt Aktier for dyrt. Faktisk er det, at i Fjor betalte Det danske Petroleum-Aktieselskab

over 3 Mill. Kr. i Dividende af en Aktiekapital, som i Virkeligheden kun er paa 2,800,000 Kr. Det er det afgørende for os. Kan man blive ved at malke Koen stadig, bliver det kun en Pligt for Folket at bære de Byrder, som paalægges det paa denne Maade.

Jeg vil ikke komme dybere ind paa dette Spørgsmaal, det møder vi nok paa vor Vej andetsteds i Fremtiden, og jeg har allerede udtalt mig meget udførligt derom, da jeg sidst havde Ordet. Der er dog nogle Bemærkninger af et æret Medlem, som frister mig til at sige endnu et Par Ord. Det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen) var saa elskværdig at indrømme, at hvis de nuværende Magthavere og de Herrer fra de andre Partier ikke kunde vise os nogen Udvej her, var der i dette Spørgsmaal et Plus i Agitationen for den socialistiske Idé. Jeg er det ærede Medlem taknemmelig for denne Udtalelse. Jeg maa i det hele taget sige, at jeg har aldrig som Socialdemokrat befundet mig bedre end i de Øjeblikke, andre ærede Medlemmer og den højtærede Finansminister har talt om denne Sag her i Tinget, fordi den dybe Afmægtighed, som alle de andre Partier bærer til Skue, er mig det bedste Bevis for, at vi Socialdemokrater maa og vil sejre. Og vi skal sejre netop paa det Grundlag, vi har kæmpet paa i saa mange Aar baade her i Danmark og i andre Lande. Jeg tror heller ikke, at man, selv om man gav sig til at granske og søge efter andre Udveje end den, vi har anvist, kan finde nogen anden. Maaske kan man finde nogle Lapperier, som jeg senere kort skal dvæle ved, men komme selve Systemet Rockefeller til Livs kan man ikke, fordi man ad privat Vej ikke vil være i Stand til at skaffe den fornødne Kapital til Veje. Men jeg synes, at det er lige haardt nok, at Staten fuldstændig kapitulerer. Jeg kunde fristes til at minde om et Optrin fra Jødelandet, hvor der faldt de historiske Ord: Raab kun højere, jeres Gud er maaske rejst bort eller sover maaske, men naar I kalder paa ham, kommer han maaske til Live. Nogen stor Udsigt til, at det vil gaa de Herrer bedre end Præsterne ved denne Lejlighed, tror jeg ikke, der er, men man kan jo forsøge det. Mig forekommer det, at hele denne Sag er oplagt til at løses af Nationerne i Fællesskab, at den sikreste og bedste Maade vil være enten en international Løsning, saaledes at alle Staterne overtog hele Petroleumsforsyningen i Fællesskab — jeg mener nu ikke, at de enkelte Stater